לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בו ר' טובי' ז"ל רעיתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY WWW.TORAHTAVLIN.ORG OR SEND AN EMAIL TO TORAHTAVLIN@ YAHOO.COM

שבת קודש פרשת תרומה – ד' אדר א' תשפ"ב Parshas Terumah - February 5, 2022

הדלקת נרות שבת – 4:59 | זמן קריאת שמע / מ"א – 9:01 | זמן קריאת שמע / הגר"א – 9:37 | סוף זמן תפילה / הגר"א – 10:28 זמו לתפילת מנחה גדולה – 12:40 | שקיעת החמה שבת קודש – 5:18 | מוצש״ק צאת הכוכבים – 6:08 | צאה״כ/ לרבינו תם – 6:30

זה שהיה בסעדו לעשות את הפעולות הנדרשות להשגת ממונו. וע״כ מז הראוי שיכיר לו טובה ויפתח לבו וידו להטיב לבניו רחומיו הנזקקים גם הם למתנה הגונה.

אמנם עבודה קשה היא זו, כי כשזוכה האדם להצלחה מסנוור היצר את עיניו ומפתהו לייחס את הצלחתו בסיבות. זה מייחס הצלחתו בכשרונו הברור. וזה מייחסה למשאו ומתנו עם האנשים הנכונים. כל אחד בסיבותיו שלו. ואז שוכחים כלל שיש מקור הממציא הסיבות. כי כל זה הוא נסיון מן השמים, ועליך להחריר תמיד את האמונה בהשי"ת כדכת' 'זוכרת את ה' אלקיר כי הוא הנתן לך כח לעשות חיל' וגו'. אולם אם לא תשכיל להביז שכל זה הוא נסיוז הבחירה על זה מזהיר הכתוב בהמשך: 'והיה אם שכח את ה' אלקיר והלכת אחרי אלקים אחרים ועבדתם והשתחוית להם. העדתי בכם היום כי אבד תאבדון'...

אנו רואים שמהלר מחשבתו של האדם הוא שרווחיו תלויים בסיבותיהם. וכתוצאה מכר. גם אם מקיים מצות צדקה. הרי זה בגדר 'נתבע ונותז' כלומר גם אם נותז הוא לפעמים בבחינת 'בעל כרחר'. כי נדמה לו שמחסר את ממונו. ועבודה קשה היא לכוף את מהלך מחשבתו ולשנותה על ידי החדרת האמונה כי הקב"ה הוא הנותן לו הכח לעשות חיל. אולם כאמור זוהי החובה המוטלת על האדם, והיא אשר תביאנו לידי שמירת כל המצוות. ולידי מצות הצדקה כתיקונה. מטעם זה גם רצה הקב"ה שכל בני ישראל ירימו תרומה למשכז ה'. דוקא אחר שיחדירו את האמונה שכל הוגם הוא מז השמים, כי ההכרה הזאת שהקב"ה מסבב הכל וכל מה שיש להאדם הוא משל גבוה. היא הנקודה המשלמת את האמונה. ורק אחר שיזכו בנ"י להכרה זו יהיו רשאים שהקב״ה ישרה את שכינתו בתוכם. וגם נובע ענין נתינת המעשר והחומש לצדקה מכל ממוז שמרויח האדם. כי בזה מוכיח את אמונתו שכל מעותיו שייכים לבורא. ולכז מפריש להקב"ה מכל סלע וסלע. ורק אחר כר מפרגס את עצמו עם הנותר.

של השלחו שהוא עשירות. א"כ, י"ל שזהו עומק כוונת הזוהר, שהאופן לזכות לעשירות שהוא הברכה של השולחז. היינו רק אם יכיר מי שהועשר שלו. ויתפלל למי שהעושר שלו. וע"כ זהו מהותו של השלחו. שיהיה תמיד הלחם לפני. משום שע"י זה יכיר בכל עת ובכל רגע. מי הוא שמפרנס וזן את כל העולם כולו. וע"כ הקפיד התורה שלא יפסיק הלחם מעל השולחן אפילו רגע אחת.

ובאמת. כז מפורש בדברי הגמ' בנדה (ע. ב): "מה יעשה אדם ויתעשר? אמר להז: ירבה בסחורה. וישא ויתז באמונה. אמרו לו: הרבה עשו כז ולא הועילו. אלא: יבקש רחמים ממי שהעושר שלו. שנאמר לי הכסף ולי הזהב. מאי קמ"ל? דהא בלא הא לא סגי". ע"כ. מבואר בגמ' שהאופז לזכות לעשירות היינו אם יעסק בהשתדלות באמונה. וגם עם עסק בהשתדלות באמונה יתפלל למי שעושר שלו. ונראה שהני ב' דברים הם ענין אחת של אמונה בה'. שכתב **הבן איש חי** לבאר דברי הגמ' וז"ל. "נראה לי בס"ר אין הכונה לאפוקי שלא יגזול ולא יגנוב שבזה הוא מוזהר ועומד בתורה, אך הכונה שיאמין בהשם יתברך שהוא הנותן לנו כח לעשות חיל ולא יאמר כוחו ועוצם ידו עשה לו הריוח אלא יאמיז שכל הרווחתו באה מאלקים חיים". עכ"ל. הרי העבודה של עסק בהשתדלות באמונה היינו לבא לידי ההכרה, שהכל בא מאת השי"ת. והוא הנותו לר כח לעשות חיל. וזהו עבודת התפילה לבא לידי הכרה שאיז מי שיכול למלא בקשותר רק השי"ת. ואיז עוד מלבדו. ועי"ז יזכה לעשירות.

שליט"א, ר"י שער השמים ירושלים עיה"ק

דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי ... (בה-ב) - צדקה כדבעי בכח האמונה

כאורה כפל הכתוב את הציווי על הרמת התרומה ב' פעמים. ברישא אמר 'ויקחו תרומה' ולאחר שאמר שקיחת התרומה תהיה 'מאת כל איש אשר ידבנו לבו' סיים זוב 'תקחו את תרומתי' וצ"ב מה כיוון בזה היתור? בנוסף יש להבין כוונת אומרו 'ויקחו' ולא אמר 'וירימו'. וי"ל שלא רצה הקב"ה שיבנו את משכנו כל עוד שאיז בני ישראל חפצים בלב גמור להוזיל מעותיהם למענו, וכדי שבני ישראל יבואו לידי זה הרצון היו צריכים להאמיז באמונה שלימה שכל העושר הנמצא תחת ידיהם הוא 'מתנת שמים'. שי"ז יתעורר רצונם להשיב טובה תחת טובה. ולבנות להמטיב בית בתחתונים. זהו שרמז הקב"ה בהציווי הראשון 'ויקחו לי תרומה' וכאילו נאמר ויקחו לשון עבר. כי מתחילה עליהם לייחס את כל הוגם שלקחו בעבר בעת 'יציאת מצרים' ובעת 'ביזת הים' אל הקב"ה. ויאמינו שכל זה הוא משלי תרומה לכם. כי מאת ה' היתה זאת להטיב להם ולהמשיר להם עושר וגדולה. ומתוך ידיעה זו יתעורר בהם הרצון לפזר ממונם בעבורו יתב' ויתקיים בהם 'מאת כל איש אשר ידבנו לבו' ואז 'תקחו מהם את תרומתי'. עניז זה נאמר לשעתו ולדורות. איז האדם זוכה לקיים מצות צדקה כתיקונה אלא אם כז מרים את תרומתו בלב ונפש חפיצה. אר כשעושה זאת רק מחמת ההכרח ושלא ברצוז, אין זה 'נתינה' שלימה. אמנם אי אפשר לומר שאינו מקיים כלל מצות צדקה. אולם איז זו הצדקה המובחרת. וכדי שיזכה האדם לידי נתינה בכל לב מוטל עליו החדיר האמונה שכל הונו הוא מתנת שמים. ואף שלא השיג האדם את ממונו אלא אחר יגיעה גדולה, מוטל עליו לדעת כי כל פעולותיו להשגת ממונו היו מהשי"ח. הוא

ליסודים סאת חרב אברחם דניאל אבשטיין שליט"א, בעמרס שדה אברהם

יטשית שלחו טצי שמים אמתים ארכו ואמה רחו ואמה וחצי קמתו ... (כה-כג) - האופן לזכות לפרנסה מובה

איתא **בזוהר הק'** (ח"ב דף קנג ע"ב) [מתרגום]: "השלחן הזה הוא עומד לתוך המשכן, זברכה שלמעלה שורה עליו. וממנו יוצא מזוז לכל העולם. ושלחו זה לא צריר להיות ריקנות אפלו רגע אחד. אלא שיהיה עליו מזוז. שהרי הברבה לא נמצאת במקום ריק. ולכן צריך להיות עליו תמיד לחם. שתהיה תמיד ברבה עליונה נמצאת בו. ומתור אותו שלחן יוצאות ברכות ומזונות לכל שאר שלחנות העולם. שמתברכים בגללו", ע"כ.

הרי מבואר מדברי הזוהר שהשולחז היה שורש ומקור הברכה. אשר ממנו כל העולם בולו זוכה לפרנסה. ומטעם זה צריך שיהא הלחם הפנים עליו תמיד, ולא יפסיק אפילו גע. שע"י זה יהיה הברכה קיים בהעולם ויזכה כל העולם כולה לפרנסה טובה. אמנם להעיר ולבאר, מדוע הקפיד התורה שתהא הלחם קיים ולא יפסיק אפילו רגע.

ונראה לבאר. עומק כוונת הזוהר על פי מה דאיתא בב"ב (כה. ע"ב): "אמר רבי צחק: הרוצה שיחכים - ידרים, ושיעשיר - יצפין, וסימניך: שלחן בצפון ומנורה בדרום", "כ. הרי מבואר בדברי הגמ'. שמי שרוצה לזכות לעשירות יתפלל לצד הצפוז משום" שהשלחו היה בצפוז, והשלחו מורה על פרנסה, וע"י שיתפלל לצד הצפוז יזכה לברכה

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

מאת הגאון מו"ר הרב ברוך הירשפ*ו*ו שיש ה, ראש כולל עסרת חיים ברוך, קליבלנד הייסס Kashrus in the Kitchen (28), Separation of Meat and Dairy.

Stove Tops. As previously discussed, it is advisable to designate two burners [grates] for meat usage and two for dairy. If necessary one may "cross the line" and use one side for the other type. If there's a spill, it should be cleaned up right away. Turn on the gas for 5 minutes to accomplish a possible *kashering*. Electric stove tops get an even better kashering by bringing the coil to its normal glow.

Glass Top Stoves. There is another type of stove top [Halogen, Ceran, or other names] where there are two or four circles of glass with a heat source under them. The pots are put directly on the glass but overlap onto the material around the glass, because they are bigger than the glass circle. As long as there is no spill, they could be used as regular stove tops. However, when a spill does occur, it will go onto the material between the glass circles and the heat of the vessel (kli rishon) will transfer the taste into the material. Since it is one big flat surface, the spill will easily cover over the whole area. We need to explain the two areas.

The Glass Circles. There is a difference of opinion if glass will absorb a taste like other materials. The **Shulchan Aruch** (1) rules that glass does not absorb taste and never needs kashering. The RM'A (2) however, argues and says that it does absorb taste and

cannot even be kashered. Many Poskim (3) hold that the RM'A's ruling is only regarding *Chametz* on *Pesach*, however, in all other halachos, glass does not absorb a taste. Some argue and are strict by all *issurim* that glass will absorb taste. Among them, there is an opinion that it will absorb but can still be kashered, not like *Chametz* for *Pesach*. Therefore, this area is not so problematic.

Between and Around the Glass Circles. These areas do not have any clear and easy way to be kashered. They must be manually cleaned. Afterwards, the heat should be turned onto high for five minutes, because it might be deemed a *kashering*. Thereafter, any pot that should not be getting a taste from the spill should not be put there until twenty-four hours passes, and one verifies before putting on the pot that the surface of the stove top and pot that will touch each other are both clean and dry.

Ouestion: I am going on vacation and I see the cottage I rented has a glass stove top, possibly used for *treif*. Can I use it?

Answer: For a temporary usage, there is an item called a trivet that can be used to slightly lift the pots. If that is not available, one can assume that there was no spill in the last 24 hours and can cook on there, but only after having turned the heat source on high for 5 minutes, making sure the places that touch are both clean and dry.

בין הריחיים – תבלין מדף היומי – מועד קטן דף כג:

אונו Avel prior to burial or prior to appointing *Chevra Kadisha ויו"ד* שמא-אז **שו"ע** The מר שמרו מומל לפניז פמור מכל המצוח" to handle the responsibilities), is פטור מכל המצות seiterates that an מתבר handle the responsibilities). is אוני set reiterates that an מחבר act המצות. Even if he wants to be הק"ש, say it, he's not permitted. The משנ"ב adds that if an הק"ש, he must repeat it after burial if still within the המיע, ברכה לבטלה it's a ברכה בא make a ברכה ברכה ביל איני בא כה] **ר' שלמה ולמן אוירבעד זצ'ל,** make a ברכה ביל האירבעד **זצ'ל.**

The אנא בן **טור** says he witnessed his father, the אנג ח אונע on *Shabbos*. On מוצש"ק the Rosh did not dayen maariy or make Haydalah. The next morning, he did not dayen shacharis. After the הקבורה, since it was still within the אמר, he dayened shacharis, but did not daven a תשלומין for the maariv he missed the night before. The טור explains that since an תשלומין is patur from tefillah. תשלומין doesn' apply. However, when one forgets a *tefillah* that he's משלומיו in, there is a תשלומיו. Regarding making up *Haydalah*, the *Tur* says there is a אנע, misses it on מ**הר"ם מרוטנברג s**ays that since the מראלוקת. for *Havdalah* is till Tuesday, if an מרולוקת, he should make it anytime until Tuesday. because he's still within it's אמי, מרוב ב'ו משנ"ב asays an אוני does make up a missed *Haydalah*. through Tuesday.

The סי ע"א.ס"ק ד'] adds that there is no תפילה on missed תפילה, only when someone is an אונן for an אונן, only when someone is an חיוב אמר תפילה was אוי . However. if one woke up in the morning & before becoming an אמר didn't have a chance to daven. since the מוב תפלה was already היוב תשלומיו on him. although he then became an שחרית. he has a היוב תשלומיו. on that missed אוני אום אום היוב תשלומיו

he is still full שקיעה a regarding a בר מצוה boy who ate a meal on the eve of his בר מצוה א היא, ס' קפרן **רע"א** & now after שקיעה he is still full from that meal. Is he מחוייב in bentching אכילה in bentching אכילה ow that he's a גדול? Or since his אכילה was done when he was a קטן, he's only בחוייב אנץ He says that his son-in-law אוען wanted to compare this to an אונץ. The says that his son-in-law אונץ ate a meal in a state of he must now *bentch.* even though בשעת אכילה he was פטור. So too, our הבורה he must now *bentch.* even though בשעת אכילה he was בשעת אכילה. although בר מצוה he was בשעת אכילה we should follow his time of א שביעה & he's now a דול and required to bentch דינע. א במדארייתא savs there is a difference. At least when the אונץ ate. he was a בר חיזבא", so later if he's still full, he bentches. Conversely, our קטן boy was a ב"מ, when he ate & a minor is not a "בר סיובא" level, so maybe later his *bentching* remains a ביאור הלכה brings from the דרך החיים, like the דאורייתא brings from the חינבא" <u>that an אוען does bentch later if he is still full.</u>

בפסקים ותשובות יו"ד קכא קג

R' Moshe Alshich zt"l (Alshich Hakadosh) would say:

(from him) מהם' (from them)? The *Aron* housed the 'בטבעת הארן יהיו הבדים לא יסרו ממנו" (from them)? The *Aron* housed the Luchos representing Torah scholars. The poles represent philanthropists who support Torah scholars and enable them to study in tranquility. The benefactors must always stand alongside a *Torah* scholar and never leave him without financial resources."

A Wise Man would say: "Do not let making a living prevent you from making a life."

Printed By: Quality Printing **Graphic Copy & Printing** (845)352-8533

PEEL away what can interfere with **vour REVERED** connection with Hashem לב יודע מרת נחשו /to each his own.

***103,850** 855.400.5164

Mazel Toy to Tzvi & Nechama Hoffman on the upsherin of their son Shlomo Yaakov, and to the Hoffman/Davisgrandparents. May they see much nachas from him & may he grow in #7# and "7"

מעשה אבות סימן

רבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי ... (כה-ב)

There are certain people who give *Tzedaka* because they feel it is a calling in life. Others give because they are pressured to donate, or to show the world just how generous they are. Some people like to see their money being put to immediate use and are happy to donate to poor people or organizations that assist the indigent. Others prefer to give to big institutions where they know that their money is used for a higher purpose and they can go and visit the yeshivah, or school, or campus, that they donated to and feel a sense of satisfaction about their good deed. There are some benefactors who are exclusive and will absolutely not give to poor people, or absolutely not give to a yeshivah. In those cases, it is almost impossible to change the giver's mind about where to give the money to and that's usually the end of the story.

But not always. With the right sales pitch, a man's mind can be changed. In fact, the famed Gabbai Tzedaka, R' **Yehoshua Rosenblatt** z" had a knack for knowing just how to get wealthy people to give charity, even to places that they weren't planning on giving to. Reb Yehoshua, it was said, could literally squeeze water out of a stone.

On one occasion, he was traveling in the United States on behalf of a poor family that could not make ends meet. He was told of a wealthy and generous man, who loved to give *Tzedaka* - but only to *yeshivos* and never to private collectors. "Don't waste your time," he was told, by a friend who was collecting for a large and well-known *yeshiyah*. "He never gives to private individuals." But Reb Yehoshua was adamant and pleaded with his friend to allow him to come along.

The man relented and the two entered the rich man's home. The friend was welcomed in warmly and a large check was soon forthcoming. When it was Reb Yehoshua's turn, the man was totally uninterested in his cause and no matter what he said, it didn't make any impression whatsoever. When the man finally stood up to escort his guests to the door, Reb Yehoshua decided on one last-ditch attempt. He turned to the man and said, "Look, here's the bottom line: I need to raise \$10,000 for this desperate family in *Bnei Brak*. Normally, I take one third of the donation for my fee. So, the money that goes to the family comes out to \$7,777, which you can pay in a check or money order, made out to the family. However, my share - \$3,333 - 1 really need the money in cash. So, if you don't mind, please give me the cash and send them the check."

The rich man stopped walking and his smile faded instantly. He turned red and started screaming in anger. "How dare you? What a *chutzpah*! You call yourself a *Gabbai Tzedaka*? Get out of my house right now! And don't ever come back!"

Reb Yehoshua quickly left the house and his friend was shocked as well. How could someone be so brazen as to say such a thing? The man was obviously not giving him a penny and then to say to give the poor family a check while he needed his hefty share in cash? The man demanded an answer but Reb Yehoshua just smiled the whole way home.

The very next day, Reb Yehoshua received a phone call from the head of the *Tzedakah* organization to which he was associated back in *Bnei Brak*, and to which he directed all charity checks to be made out to. The man on the line was in shock. "How did you get money out of this gvir?" he asked incredulously. "We have tried many times to get money from him for needy causes and he always says no. He only gives to *yeshivos* and large institutions! But early this morning, which must have been late at night in America, we received a phone call from this man, authorizing a wire transfer of \$7,777 to our *mosad* on behalf of this poor family. The man sounded angry when he called and he made it very clear that he was only sending this amount of money and not one penny more for the horrible man who came to him yesterday!"

Reb Yehoshua laughed out loud. "Don't you see? This man has a good heart and really wants to give *Tzedaka*. But he is afraid that money collectors are trying to take advantage of him. That's why he only gives to well-known institutions. But I gave him a way out! He right away saw that the money collector who came to him yesterday was clearly trying to rip him off. But he is too smart for that. He won't get ripped off. He'll give to the poor family and not one penny for me!"

ושכנתי בתוך בני ישראל ולא

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY THE HAFTORAH BY R' TZVI HIRSCH HOFFMAN

Hamikdash built by Shlomo Hamelech and the modest Mishkan built by Betzalel Ben Uri. Ironically, while the Torah goes into great detail describing the enthusiasm of Bnei Yisroel during the construction process of the Mishkan, that same enthusiasm is nowhere to be found during the construction of the glorious *Bais Hamikdash*. Why is that?

R' Shamshon Raphael Hirsch zt" explains that the difference stems from the very mindset of the Jewish people during those respective times. We must remember that when the *Mishkan* was being built, Bnei Yisroel had just recently been released from their bitter golus in Egypt, and it is no wonder that they were all eager to join in the construction

אינה את עמי ישראל ... (מלכים א' ו-יג) אדי את עמי ישראל ... (מלכים א' ו-יג) אדי את עמי ישראל ... (מלכים א' ו-יג)

There is a stark contrast between the magnificent Bais process. In fact, this eagerness stemmed from being accustomed to harsh labor and they were more than happy to put their skills to good use in the service of *Hashem*. However, during Shlomo's times Klal Yisroel was in a much more comfortable mindset, and they had no deep desire to physically get involved in the construction process. This frame of mind bred the feeling of overvaluing of splendor and ostentation in general which carried over to the building of *Hashem's* house.

> While it certainly was important for the *Bais Hamikdash* to be magnificent, *Hashem* warned Shlomo against overvaluing the outer appearance of the building, again reminding him that Malchus Bais Dovid was in no way dependent on a display of pomp and power, but on him keeping the *Torah* and *mitzvos*.

וערת אילם מאדמים וערת תחשים ועצי שמים (כה-ה)

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

Rashi explains that *Yaakov Avinu* foresaw the future need for the wood of mighty trees and planted them in *Mitzrayim* He then instructed his children to take them along when leaving Egypt. Why was this wood so essential for the construction of the Mishkan? The Gemara (Yoma 75b) says that they were able to buy things in the desert (food) from non-Jewish passing merchants. So why did they have to *shlep* the cedar trees with them? Why not buy wood from passing wood merchants?

The answer is that any edifice being built, whether it is a mighty skyscraper or a small house, must sit on a solid underpinning. When we build our families, our homes, our values, they too must sit on the solid foundation that was created by our forefathers. If we want them to properly grow, we have to realize that we alone are not the sole structural support of the home. Its integral support is drawn from the strong roots that were valiantly planted by our predecessors.

The Aron. Shulchan and Mizbeach were items in the Mishkan that were all built from this cedar wood planted by Yaakov Avinu, and then covered with gold. They teach us that in all aspects of our lives - Torah, parnassa and even malchus, we must follow the pathways and *mesorah* set forth by our forebearers. We have so much to be thankful for. And while the bountiful gifts that *Hashem* showers us with are meant to be enjoyed, that enjoyment must be governed by "their" outlook.

The Aron in the Kodesh HaKadoshim very clearly brings out this machshava. On it stand the Cheruvim which resembled children - our future. Yet they were formed as one with the actual Aron. They stood on the "platform" of atzei shitim; on the shoulders of Yaakov Avinu, so to speak, Because to continue our legacy and rich heritage, especially in a generation like ours, we can only be successful if we hold hands and connect ourselves to our elders, linking our future and present with the past.

משל למה הדבר דומה ככר זהב מהור יעשה אתה את כל הכלים האלה ... (כה-למ)

משל: One of the great *Chassidish Rebbbes* of vesteryear, once announced to his inner circle of devoted followers: "There is currently a special עת רצון in shamayim, to daven Hashem now, I will tell them what Hashem answers!"

A great commotion immediately ensued; this was a once in a lifetime opportunity. One *chasid* notified the *Rebbe* that he put in a special request to *Hashem*, and instantly, the Rebbe began to relate what transpired in heaven.

"You asked of *Hashem*, Dear Almighty, you know that all want to do is serve You and do Your will. However, I barely eke out a living. My health could use improvement, so many things hold me back from serving You properly! Now I have a proposal: if You, *Hashem*, will send me a steady income of 10,000 ruble per month, as well as happiness for That includes making ourselves holy too.

me and my family, here is what I'll do for You. I'll wake up an hour before sunrise, say *Tehillim*, go to the *mikva* and even say korbanos before davening! I will then stay in shul the entire day learning *Torah*!" The *Rebbe* looked for confirmation.

Stunned and shocked, the *chasid* exclaimed, "Exactly, for whatever you need. Whoever will ask anything of holy Rebbe, that's exactly what I said! Almost word for word! So ... nu, what did Hashem answer?"

> "Hashem said, no thanks! He doesn't need your favors! An angel lives in a perfect world. A human being lives in an imperfect world, but precisely for that reason. We are tasked to work through the challenges that our materialistic world presents and prevail. It's not handed to us on a silver platter!"

: The Mishkan, which was the dwelling place for Hashem Himself, was created from our materialistic world. On a basic level, we too, have the power to take the materialism of this world and be *mekadesh* it, make it holy.

ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם ... (כה-ח)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

Chazal tell us that Sarah Imeinu had a unique relationship with Hashem. Sarah had a special blessing in her gashmiyus, as well as her ruchniyus. Sarah uplifted everything mundane and made it holy. She raised up all the gashmiyus in her life by bringing *Hashem* into the picture. Whatever she did, she did for *Hashem*. When she ate, it was to have energy to serve *Hashem*. When she slept, it was so that she could properly serve *Hashem*. She lived for *Hashem* in everything that she did. Whether it was physical or spiritual, it was always with a good measure of spiritual because it was all for *Hashem*.

The **Ramban** tells us that when *Hashem* asked *Klal Yisroel* to build Him a *Mishkan*, it was because He missed the tent of Sarah. He longed for that special relationship that He had with Sarah Imeinu, and He wished to recreate that special bond with His children through the Mishkan. He actually modeled the Mishkan after the tent of Sarah. Hashem said that the Mishkan should have a Ner Tamid, just as Sarah's candles never went out. He commanded that the Mishkan have Lechem HaPanim just as Sarah had a special blessing in her dough. And He rested His Shechina in the Mishkan just as Sarah had a cloud of glory hovering above her tent. Hashem hoped to recreate that special relationship with Klal Yisroel that He had with Sarah Imeinu.

So, now that we are left without an *Ohel Sarah*, or *Mishkan*, and no *Bais HaMikdash* in our midst, what should we do? We must build a Mishkan in our own homes! Women are given three special mitzvos that correspond to Sarah Imeinu's three special miracles and their job as wives and mothers is to bring the *Shechina* into their homes. With joy for *mitzvos*, *tefillos* and chinuch, they fulfill this mitzvah of "ועשו לי מוקדש ושכנתי בתוכם" - "Build for Me a Sanctuary, and I will dwell among you."

The *nashim tzidkaniyos* have the ability to bring the *Shechina* into their homes, and can recreate that special relationship that Sarah had with *Hashem*. By doing so, they can raise up themselves and their families in private miniature sanctuaries.